

REDACTIA Arad, Deák Ferenc-utca nr. 12

ABONAMENTUL pentru Austro-Ungaria: pe un an 20 or.; pe 1/2 an 10 or.; pe 1/4 an 5 or.; pe o luna 2 or. ... Pentru România și străinătate pe an 40 franci. Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA Arad, Deák Ferenc-utca nr. 30

INSERȚIUNILE: de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502

Scrisori nefrancate nu se primesc

FIE PACE!

Cine strică bunăînțelegere dintre frații de același neam, păcat mare săvârșește. Pentru-că de nimic nu avem noi Românii nevoie mai mare, ca de bunăînțelegere, după-cum tot așa de adevărat este, că nimic nu ne strică mai mult de cât cearta... Mai ales când ea nu este incidentală, ci dusă, așa zicând, după un anumit sistem și cu vedite tendențe. Ca de pildă cearta pe chestia confesională.

Cititorii noștri ne sunt martori, că unde am văzut că cine-va cultivă ori provoacă asemenea certuri, n'am întârziat a ne exprima regretul, când a trebuit chiar indignarea, și tot-deauna desaprobară! N'am cruțat, în privința asta, vladic, nu preot ori chiar simplu sătean, ci dacă am văzut că umblă pe cărți duc nu la întărirea vre-unui biserice, ci la destrămarea neamului, ne-am exprimat dorința ca să se pună capăt acestor mizerii în sinul poporului român.

Se înțelege, că ni-am făcut astfel dușmani. Frații dela Blaj ne vor fi tacsat de multe-ori «organ ortodox», ear cel dela Sibiu ne vor fi învinuit că facem ochi dulci celor dela Blaj. Avem prețioase mărturisiri, în această privință.

Noi am mers însă înainte și căutând să exprimăm numai ceea-ce este în gândul fiecărui bun Român: dorința pentru pace și solidară luptă, am desarmat azi pe unul, mâne pe altul dintre acuzatori. Nici nu se mai încumătă vre-unul să tragă la îndoială că facem mai presus de toate politică națională, după-cum și chestiile confesionale le privim și judecăm în primul rând din punct de vedere național!

Principiul acesta ne face să luăm azi cuvântul și să ne rostim asupra unei gingașe afaceri, petrecută la Sibiu, în metropola ortodoxă. Eată ce ni-se scrie adică din loc

competent și cu insistență ni-se cere să aducem în publicitate:

«La 29 Octombrie c. în ședința comitetului «Asociațiunei» presidentul Șuluțiu, a propus, ca — din incidentul așezării petrei fundamentale la Casa Națională — să se facă sântierea apei și anume prin cei doi parochi — ppopi al Sibitului, cel unit și cel neunit — și să rămănem astfel credincioși părinteștilor noastre obiceiuri, începând toate cu D-zeu...

«Ce să vezi însă? Se ridică archimandritul Pușcariu, fostul v.-president al «Asociațiunei» și declară sus și tare, că una ca aceasta nu se poate. Nu se poate, ca unitul să servească împreună cu unitul... De aci s'a născut o tristă gălăgie, urmarea căreia a fost, că dl Șuluțiu s'a văzut nevoit a-și retrage propunerea și astfel sfințirea apei și tot ceremonialul și părinteștile usuri, au rămas în bală.»

Prea Cuviosia Sa dl archimandrit Pușcariu desigur nu va trage la îndoială că în jurul ziarului nostru sunt bunți și convinși ortodocși. Și sunt și mulți. A putut s'o vadă asta atât P. C. Sa cât și I. P. S. Sa Mitropolitul ortodox, cu prilejul congresului național bisericesc din anul acesta.

Credem însă că nici unul dintre acești ortodocși nu ne va desminti când zicem, că nici simțul religios nici mai ales cel național nu impunea d-lui archimandrit atitudine observată față de propunerea d-lui Șuluț. Ba dintră : și una și alta ar fi reclamat ca propunerea vice-presidentului Asociațiunei să fie primită unanim și dela centru să se dea pildă cum are să se facă și lu periferii!

Noi înțelegem ca frații noștri din Sibiu să fie jaloși de a păstra orașului lor caracterul de catedrală ortodoxă. Casa Națională se ridică însă cu scop de a înălța altarul culturii românești care d'opotrivă trebuie să se ra-

zime pe ambele biserici române. Ori mai bine: Românii de ambele confesiuni să-și dea întâlnire, în dragoste deplină, sub flamura Asociațiunei!

I-s'a făcut deci nu d-lui vice-president al «Asociațiunei» un neajuns, ci fraților greco-catolici li-s'a adus o jignire. Ceea-ce e de reprobabil, din toate punctele de vedere. Căci interesul cel mare național cere să căutăm punctele de întâlnire între elementele bune ale neamului, ear nu să se provoace susceptibilități, isvor al multor neînțelegeri dureroase.

Noi nu aprobăm ca un preot greco-catolic român să servească alături de preoții catolici (unguri ori nemți), și coloanele ziarului nostru sunt mărturie că n'am întârziat a combate pe frații cari comit astfel de esces de zel catolic. Nu știm să existe însă vre-un canon, care să oprească pe preotul român ortodox român a slugi lui D-zeu alături de fratele său greco-catolic. Și știm o mie și o sută de motive naționale cari cer imperios să se rupă odată ghița asta și mai ales preoții noștri să nu uite pe un singur moment că înainte de toate sunt Români, și că nici lui D-zeu nu-i poate fi plăcut servitorul său care face deosebire între frațe și frate...

Frații ortodocși dela Sibiu să nu uite că preotul greco-catolic Dr. V. Lucaciu a predicat de pe amvonul bisericei ortodoxe (Sf. George) din București, ceea-ce desigur nu tolera nici chiar Mitropolitul Ghenadie, nici guvernul conservator de pe atunci, dacă în chestii de ortodoxie ar fi avut ideile P. Cuviosului archimandrit Dr. Pușcariu.

Să ne desbrăcăm odată de intoleranța confesională, că altfel ajungem să se facă în numele lui D-zeu fapte cari din punct de vedere național sunt păcate neiertate.

Sentița dela Kisinev s'a dat în ziua de 21 Decembrie. Greșin, autorul principal al tulburărilor antiovrești, a fost osândit la 7 ani temniță grea, ear Marciuk, acuzat și el cu omor și îndemn la răscoală, a fost asândit la 5 ani temniță. Alți 22 acuzăți au fost osândiți la câte 1—2 ani temniță; unui alt acuzat i-s'au dat 6 luni închisoare ear 12 acuzăți au fost achitați. D'asemeni au fost osândiți toți la suportarea cheltuielilor procesului.

Tisza își pregătește calea pentru disolvare. Se anunță din isvor autorizat, că fișpanul dr. Kramolin Viktor (fostul procuror care a pornit goană încontra Slovacilor) din Nyitra, dr. Hagara Viktor, dela Bereg și Ianovich László din Zala, au fost concediați ear în locul lor s'au numit Beöthy Pál la Bereg, Hertelendy László la Zala și Turóczy Vilmos la Nyitra. D'asemeni a fost numit fișpan la Dobrișin Domahidy Elemér (deputat) ear la Maramureș baronul Perényi Zsigmond, în locul lui Rosvin, care se duce guvernator la Fiume,

Contele Apponyi, după cum se scrie, îndată după sărbători, se va duce la Jászberény, pentru a da seamă alegătorilor săi de întreaga-i activitate politică în aceste din urmă șase luni. Prilejul acesta aderent și îl vor folosi să facă manifestațiunii șgomoțoase la adresa... oratorului, că atâta a mai rămas din Apponyi. Incolo, cu politica, a scrivi-o rău. Toți deputații apponyiști vor însoți pe șeful lor la Jászberény.

ADAOSELE PERSONALE...

În ședința dela 21 c. a Dietei ministrul de finanțe a depus la biurou proiectul de lege privitor la adaosele personale ale funcționarilor de stat. Nu va amâna deci nici Tisza până să se facă un proiect care să cuprindă îmbunătățirea și a salariilor funcționarilor comitatelor, comunelor și ai

Ce sunt dorințele?

de PIERE LOTTI. I. În fundul unei curți, în niște odăițe mici și modeste, locuiau împreună mama, fata și o rudenie mai bătrână, adică o mătușe pe care o luase la ele.

Fata era încă foarte tânără; abea împlinise optsprezece ani, prin urmare era în floarea etății, pe când în urma unor triste evenimente, devenira atât de sărace, încât au fost silitе să se retragă într'un colțisor al casei părintești, ear restul frumoasei zidiri — partea dela stradă — s'o închiriese străinilor.

Intr'un proces nefericit perdură până și prețioasele mobile din timpurile bune, așa dară fură silitе a-și împetrișta mica odăiță cu resturi: relicviul dela bunica, niște anticități găsite prin magazinul de vechituri. Erau deja mulți ani de când trăiau toate trei împreună în această odăiță, care deși era mizerabilă, totuși le era drag de ea, multe și lungi serii de iarnă petrecură la același foc și la aceeași lampă. Te simțai bine în această intimitate familiară. Se părea că te afli într'o mânășire, însă nu tocmai așa de izolată. Gînd-că prin fereastra cu perdele simple de mousselin, puteai privi într'o curte frumoasă și luminoasă, a cărei zid ce o înconjură era îmbrăcat ca într'o manta, cu răsura și viță sălbatecă.

Iși uitară de conformitatea și lucrul de odinioară, erau fericite dar, în modesta lor locuință, când într'o zi o veste mult amară le consternă cu desăvirșire.

Vecinul lor voia să-și reedifice casa la două etajuri; un zid înalt se va ridica în apropierea ferestrei lor, răpindu-le astfel atât soarele cât și aerul.

Și durere, nu aveau nici un mijloc, pentru a înconjura această nefericire și erau mai sperate acum, decât atunci când își perdură întreaga avere. Ca să cumpere casa vecinului, nici nu se puteau gândi la așa ceva, dacă ar fi fost timpurile de odinioară, ușor ar fi putut face lucrul acesta! Ință așa sărace precum erau acum, nu era alta de făcut decât să se supue sortei.

II. Pietrile se ridicau tot una câte una. Cele trei femei priveau cu groază, cum zidul creștea din ce în ce mai mult. O liniște jalnică domnea în mica odăiță, și cum zidul se ridica tot mai mult, cu atât devenea din zi în zi, tot mai tristă și mai întunecoasă.

Și s'ar crede, că acest părete care se înălța mereu, ar fi în stare să le acopere frumosul cer albastru sau norișorii aurii, ce să reflectau pe zidul vechi de odinioară, împodobit cu verdeată...

In decursul de o luna, zidarii își îndepliră lucrul; era o suprafață plană de cărămizii colorate cu o vâpșea sură și încă

de nuanță închisă, mohorită ca cerul de Noemvrie; a cărei reflects arunca o umbră asupra trandafirilor din curte, dându-le astfel o coloare verde veștedă.

Razele soarelui de Iunie și Iulie, pătrundeau ș'acum în mica odăiță, însă nu așa de timpuriu ca de obicei, ear seara dispăreau mai în grabă; anurgul de toamnă se ivea mai curînd cu un ceas, lăsând în urma lui un gol ș'o jale adâncă. Astfel treceau rînd pe rînd, zile, luni, anotimpuri...

Când pe însărate, cele trei femei încetau d'a mai împleti sau coase, atunci tînăra fată, care în curînd nu va mai fi tînăra, privea adese-ori spre acel zid, ce acum îi suplinea cerul. Contempla de obicei, coroana tufișului de răsura, ce-și întindea ramurile pe zidul sur din fundul curții și-și da silința să se împace cu idea, că acesta va fi cerul ei, însă un cer care era cu mult mai jos și mai aproape, ca cel adevărat.

De un timp încoace sperau o moștenire, și când ședeau la mășuța lor de lucru, la lumina lampei, vorbeau despre ea, ca de o zină din povești, căci li-se părea încă foarte departe.

Dacă ar căpăta această moștenire din America, atunci la tot cazul, ar cumpăra casa vecinului, ar lăsa să se dărîme zidul, încă nou, dând astfel curții vechea înfățișare, și draguțului tufiș de trandafir soarele de odinioară. Ah, să dărîme acel zid

— aceasta era ideea ficsă și unica ei dorință pe pămînt.

Atunbi bătrâna mătușe obicînuia să zică:

„A, iubitele mele, dacă ași mai trăi atât, să împart cu voi acele zile frumoase! In decursul timpului, o ploaie împodobi zidul cu deseme ne mohorite, ce-ți făceau o impresie rea vîzîndu-le. Să păreau că sunt contururile umbrei unei paseri plutitoare, și tînăra fată sta zi de zi și le privea ceasuri îndelungate.

III.

Odată — într'o primăvară călduroasă, când trandafirii în ciuda zidului întunecos, înflorira mai bogat și mai de timpuriu ca de obicei, se ivi în această curte un tînăr bărbat, și în câte-va seri luă loc la masa celor trei dame. Se opri în treacă în acest oraș, unde fu recomandat de prietini, căci sigur se gîndea la însurătoare. Era frumos, și n'fața lui brună, desmerdată de vînturile mării, avea o expresie de mândrie.

Totuși, svonul moștenirei îi păru o chimeră, ear pe tînăra fată, a cărei ten deveni palid din lipsa luminei, o găsi prea săracă. Se depărtă deci fără a se mai reîntoarce, cu toate că un timp oare-care, întrupă aci soarele, puterea și viața — ear lata care se ținea a fi mireasa lui, credea că aceasta depărtare îi va cauza moartea, suferea însă fără a să plînge cui-va.

diferitelor confesiunii, ci se vede că de silă s'a supus și a presintat Dietei un proiect de lege care votându-se, bine înțeles că Tisza va deveni popular... Nu e glumă adică să sporești lefa funcționarilor; fusese însă glumă când Tisza esita. Eată, acum se execută. Se vede că își prepară — disolvarea Dietei ori mai bine: *nouile alegeri*. Dacă se presinta adică la alegeri fără a-i mulțumi pe funcționarii de stat, desigur că aceștia îi făceau șotia la alegeri... Așa însă, mulțumindu-i, a scăpat de o grije mare.

Proiectul presintat de Lukács cuprinde următoarele dispoziții cardinale: 1) așa zisele *adaose personale* vor avea caracterul lefei regulate, cresc deci în raport cu anii de serviciu și 2) aceste adaose sunt așa combinate, că vor fi ajutați în deosebi *micii funcționari*!

N'avem ce zice: combinația e bună. Tisza, despre care se tot zicea că nu caută popularitate, eată, nu esită a căuta să atragă spre dînsul masa intelectualilor maghiari, căci cei mai mulți Unguri cu carte, se știe, din bugetul statului trăesc. Mărind acum lefa în deosebi a micilor funcționari, bine înțeles că Tisza va putea conta pe — voturile lor.

Tisza știe cum se prind — vrăbiile.

DIN DIETĂ.

Budapesta, 22 Decembrie.

Discuția generală a proiectului militar eră a fost terminată. Ultimul orator a fost kossuthistul Ráth Endre, care însă a fost de scurtă răsuflare și în chipul acesta președintele *Jakabffy* a ajuns fericierea, pe care trei guverne înzădar au așteptat-o, de a enunța:

— Nefiind mai mulți oratori înscrisi, închid discuția generală.

Dar firește asta încă nu înseamnă totul, abea acum vine rîndul discursurilor de încheiere, și aci încă se pot cheltui potop de vorbe.

Ministrul de honvezi *Nyiri* a luat apoi cuvîntul și a făcut responsabil pe ugroniști pentru urmările obstrucției. S'a băgat și în politica de naționalități, advertisând opoziția, să nu dea exemple, naționalităților, cari azi stau în pasivitate și cari mîne luând curagiu de rezultatul micului grup de obstrucționiști, vor veni în Dieta maghiară și vor împedeca munca națio-

nală, ba vor putea ataca chiar constituția. Nu știm acum insultat-a ministrul de honvezi naționalitățile atribuindu-le tendențe că ei ar dori să împedeca munca națională, ori dovedit-a că „munca națională“ este ceva cari provoacă naționalitățile în mod firesc în contra ei, că munca națională cu un cuvînt e ceva păcătoșenie. Eată ce se întîmplă, când cătana s'apucă de politică.

După ministrul de honvezi a urmat cunoscutul gură spartă: Polónyi, care s'a încăerat cu Holló, Bartha, Szatmári Móricz, etc. căutându-și fiecare cinstea la celalalt. Ce-ori fi găsit — nu știm.

DIN ROMÂNIA.

Inaugurarea școlii de menaj „Principesa Maria“ s'a făcut Sâmbătă cu distinsă solemnitate. Au asistat dl Spiru Haret, ministru al instrucției, dl G. Adamescu, secretarul general al ministerului, reprezentanții autorităților locale și numeroși profesori.

După oficierea unui serviciu divin, dl ministru Sp. Haret a mulțumit A. S. R. Principesei Maria pentru înființarea școlii, demonstrînd și importanța pe care o are. Dl ministru a arătat apoi cu prisosință solitudinea grațioasei noastre Principese pentru nevoile poporului român și la urmă a făcut apel la corpul profesoral al școlii, ca să-și îndeplinească datoria ce au cătră această nouă instituțiune.

A propus a se trimite o telegramă de mulțumire A. S. R. Principesei Maria la Coburg.

Telegrama a fost redactată imediat și semnată de dl ministru și de întreaga asistență.

După acestea, asistenții au vizitat apartamentele școlii. D-na Porfiriu, directoarea școlii, a ținut de asemenea o scurtă cuvîntare, demonstrînd necesitatea acestei instituțiuni și apoi laudînd donațiunea făcută de A. S. Regală.

La orele 11 dimineața s'a dat un banchet la care s'au ridicat mai multe toast pentru M. S. Regele și pentru familia regală.

Cu această ocaziune dl ministru a vizitat în cursul zilei mai multe școli din Iași, iar după amiază Universitatea.

— **Serbare.** Cu ocazia zilei Sf. Nicolae, s'a serbat Sâmbătă dimineața hramul bisericii S. Nicolae din Sălari.

Ca în toți anii M. S. Regele a asistat la oficierea serviciului divin, pentru care scop primăria capitalei a povozat calea Victoriei și str. Doamnei pînă la biserică.

M. S. Regele a sosit la orele 10 dim. la biserică, însoțit de dl colonel adjutant Gratzowsky Biserica a fost literalmente plină de credincioși.

Au mai asistat d-nii C. F. Robescu primarul Capitalei, Saita prefectul poliției, P. Gîrboviceanu administratorul casei bisericilor, episcopul bisericești, etc.

Serviciul divin a fost oficiat de P. S. S. Timuș episcopul de Argeș și de preoții bisericești. În tot timpul slujbei a cântat corul seminarului central dirigit de d. Teodorescu.

La orele 11 terminându-se serviciul divin, M. S. Regele a părăsit sfîntul locaș exprîmîndu-și mulțumirea că biserică a fost așa de bine restaurată.

Din Camera României.

(Urmare)

La redeschiderea ședinței, orele 4.45

D. V. Lascaș, ministru de interne, zice că a luat cuvîntul ca să răspundă la câte-va din afirmațiunile și ideile conservatorilor.

În discursul d-sale de ieri, d. Filipescu a zis că acum trei ani partidul liberal era plin de viață și vigoare și că entuziasmul de acum trei ani s'a scăzut. D-sa se înșeală. Acum suntem mai viguroși și mai strîns uniți de cât ori-când, în împlinirea datoriei noastre. (Aplause)

D. Filipescu a mai susținut că în proiectul pentru reorganizarea comunei rurale. ne-am desmințit principiile, și am imprumuta ideile conservatoare. Această afirmație este deasemenea neexactă. În ce privește reorganizarea comună, fiind-că de acest proiect ne-a vorbit d. Filipescu, n'am contrazis un singur punct din programul nostru. În tot-d-a-una principiile partidului liberal au fost ca fie-care sat să fie o comună și primarul să fie un magistrat. D. Filipescu zicînd că s'a călcat în picioare aceste principii, dovedește că nu cunoaște nici istoria partidului liberal, nici principiile sale, cari au fost în tot-d-a-una ca locuitorii să fie stăpâni pe interesele lor. (Aplause)

În ce privește atribuțiunile primarului, noi am înțeles în tot-d-a-una ca primarul să nu fie un agent pus la discrețiunea ministrului, ci un magistrat independent și conștient. Ne-am atins noi de aceste principii? Nu.

Chestiunea razei comunale este secundară, și dacă le-am mărit aceasta e o consecuență. Marele Kogălniceanu fixase la 1864 numărul locuitorilor contribuabili dintr-o comună la 100 cel puțin. Apoi Ioan Brătianu a ridicat la 200 numărul minim de contribuabili dintr-o comună rurală. Rosetti, marele democraț, în 1878, a vrut să

și anii monotoni își luau mersul lor liniștit și neobosit. Așa trecură, cincii, zece cincisprezece!

Jovialitatea tinereii și sërmanei fete, rînd pe rînd dispăru cu totul, mamei i-a nins pe creștet, bîtrîna mătușe se corogi cu totul; era de optzeci de ani, capul îi tremura; acum ca și atunci, locul ei de predilecție era lângă fereastră, pe un fotel vechi, pălit de vremuri; profilul ei venerabil ieșea la iveală pe lângă zidul uniform pe care s'acum se mai zăreau încă brazdele negri în formă de paseri.

Inchisă între ziduri, ziduri nemiloase, îmbătrîniri toate trei. Până și tufișul de trandafirîi îmbătrînii, numai tinerele mlădițe, răsărite din rădăcină, păreau că 'ntineresc în fie-care primăvară.

„Ah, sërmanele mele“, zicea mătușă cu aceeași voce trăgănată, „d'ăși mai ajunge încă odată acel timp!“ Și cu mîna-i slabă și șosoașă, arăta amenințător cătră zidul monstruos.

IV.

Murise de zee anii, lăsînd astfel un gol făr de margini, în mica oada de locuit. O plînsă mult, ca pe o bunică iubită, mai ales, când într-o bună zi le sosi totuși moștenirea, la care nici nu se mai gîndeau și prin care se îmbunătăți pe deplin soarta celor două femei.

Fata, care era acum bîtrîna — căci avea 40 de ani — se simțea că 'ntinereste, vîzîndu-se iarăși în posesia unei averi atât de mari.

De sine se 'nțelege, puteau acum abzițe chirișilor de cătră stradă și să se aranjeze din nou după conformitatea și luxul de odinioară, și cu toate acestea n'o făceau, era un „ce“ care le lega de mica odăiță — amintiri din timpurile mizeriei — ș'apoi îndată ce se va dărîma zidul urgisit, se va face lumină, raze vii, strălucitoare, vor pătrunde earăși, prin fereastră cu perdele de mausselin.

În fine s'a 'ntîmplat; zidul s'a distrus, ceea-cc de două-zeci de ani a dorit-o mereu! Îl vîzură căzînd într-o zi de April, pe când adia primul zefir, în primele serii mai lungi. Le-a trecut repede timpul, în sgomot de pietri rostogolite, cântece de muncitori și 'ntr'un nor de ghips și praf învechit.

Și în seara zilei a doua, când lucrul fu terminat, muncitori se depărtară și liniștea se restabili, atunci se așezară iarăși la măsura lor, mama și fata, se mirau, cum de era așa lumină și puteau cina fără a avea lipsă de lampă.

Ca în timpurile de mult trecute, puteau privi din nou în curte, la tufișul de răsură, cum își înălța ramurile spre cer. Totuși, în locul bucuriei la care se așteptau, le prodomină o genă însplicabilă. Le părea prea multă lumină de-odată în micul lor salon, un lustru trist, un gol îngrozitor, o mare, mare schimbare. .

Nu aflau cuvînte în fața visului lor îndeplinit; adîncite într-o melancolie din

ce în ce mai puternică, ședeau aci tacute, fără a atinge mîncarea ce li-se aduse pe masă.

Și din când în când, o durere de primătoare se lăsă în inimile lor, o jale adîncă, un dor făr de speranță ce te cuprinde după un mort.

Cînd mama băgă de seamă că ochii fiicei sale să umplură de lacrimi, tradîndu-si astfel gîndurile ce le preocupau reciproc, zise:

„S'ar putea . . . reedifica, eu cred că s'ar putea încerca; nu-i așa? . . . S'ar putea face întocmai ca celalalt“ . . .

„M'am gîndit și eu la lucrul ăsta“, răspunse fata, „însă nu . . . știți tu, n'ar fi același!“

Ah, Dumnezeule cum era posibil așa ceva? Cum a putut hotărî distrugerea acestui vechi prietin, în a cărui prezență îi apăru într-o primăvară o frumoasă figură de bărbat și în atâtea ierni d'arîndul, profilul venerabil al bătrînei mătușe moarte! Și 'i mai veni în minte acele deseme bizare pe cari — nici-odată — nici-odată, nu le va mai vedea.

Atunci de-odată, îi pătrunse inima, o durere inesplicabilă și plînsă cu lacrimi amare zidul, pe care a ei voință l-a distrus. . . Trad. de: *Eugenia Pinciu*.

ridice la 300 numărul contribuabililor. Ne înșelăm acuma realizînd acest proiect — ne voe să ne înșelăm cu Ion Brătianu și Rosetti. (Aplause)

Vrem să desființăm legea dela 1864 a lui Lascaș Catargi, care dădea drept prietarului să facă parte din consiliul munal rural. Nu e prin urmare niște chestie de principii contrazise.

Dar d. Filipescu zice că s'au luat atribuțiunile primarului. Principiul liberal ca primarul să aibă numai atribuțiunile munale locale, iar nu atribuțiunile de la Acetă erau ideile lui Kogălniceanu, care nu vroia ca primarul să fie un funcționar al Statului. Nu d. Teodor Rosetti, ci liberal a avut onoarea de a avea această lege și ceea-cc n'a putut face Kogălniceanu, cum noi astă-zî. Încă odată, n'ar putea veni să spunem că ne-am călcat principiile căci noi nu trăim din capitalul inteligenței amicilor d-lui Filipescu (Aplause)

Suntem dator să ne apărăm propriile atunci când le atacăm.

Dar ce am făcut noi? În loc de a crea de comune rurale, redîndu-le vechea viață a satului, am creat 11.000 de centre de lipsă și deșteptate la viața publică. (Aplause)

D. Filipescu ne-a mai suspectat că proiectul de lege al d-lui D. Protopen am vrea să transformăm proprietatea comună ai cărei vrășmași suntem. Dar nu e adevărat. Nu suntem vrășmași propriilor marii. Ne dăm seama de rolul ei în Stat. Aceasta nu înseamnă că nu are aceeași însemnătate proprietății și cea mijlocie. D. T. Ionescu a căutat și d-sa această chestiune și s'a lăsat dușman al Casei Rurale. Nu e loc să discutăm aci Casa Rurală. Esențialul să constatăm marea și constanta solicitare a partidului liberal pentru țărănime. Nu este indiferent dacă țaranul este sau nu ploatat. (Aplause)

Revenind la discursul d-lui Filipescu, d-sa zicea că este conservator pentru sunt semne că împrejurări grele se au dat tocmai de aceea eu sunt liberal față unor evenimente grele, trebuie să mai existe asupritori și asupriții!

D. Take Ionescu a făcut teoria celor politice. Trebuie să ne succedă și putere, de sigur, pentru ca să asigurăm viitorul și întărirea Statului. Sunt de acord că rămâne însă de văzut dacă și unii și alții lucrăm conform ideilor și principiilor noastre. Să vedem dacă nu cum-va în opoziție servim de facțiuni politice cari nu răspund firmei partidului. (Aplause)

Ați văzut cu cătră căldură a apărut Take Ionescu guvernarea lor de 16 zile. Dacă l'am crede, tot ceea-cc am făcut a fost conceput de d-lor, dacă nu altădată puțin în intenție (risete). Dar nu e adevărat. În dosarele ministerelor nu am mas nici o urmă despre pretenșunile d-lor ceptiuni.

Dar ce n'au făcut d-nii conservatori. Nu știu, dar știu că e un lucru care s'a făcut. În anul teribil de criză, când s'a înclina independența noastră economică era înșelată, dl Ionescu a făcut un raport siliul de ministri în care 'și expunea gramul său de acțiune în fața crizei. S'a consta din vînderea disponibilității Statului vînderea acțiunilor Băncii Naționale, viciulul maritim, terenurilor petrolifere. D-sa și-a terminat raportul spunînd că fide pe ori cine de a găsi un alt mijloc a trece peste dificultățile financiare.

Cînd nu te-ai ocupat decât de un singur lucru, să vinzi, înseamnă că ai dat că țeara a dat faliment, și ai scos la iveală averea ei. Dar nu țeara dăduse faliment dăduse faliment știința d-voastră de guvernare! (Aplause)

Dar politica d-voastră financiară nu în a trimite în străinătate samsari de bani mîna pentru a găsi, în ori-ce condiții, împrumuturi.

În acest timp noi, cu șeful nostru Dim. Sturdza vî spuneam: „Faceți mîna, noi vî vom ajuta, căci punem în sul țerei mai presus de interesele de guvernare!“ (Aplause)

Dar în politica economică? Ne înșelăm că n'am aplicat legea minelor d-voastră cum ați aplicat-o. M'am înclinat la ministerul domeniilor și am văzut în sul d-voastră regulament, care era monstruos pentru Stat. Acest regulament s'a modificat de trei ori, fără să se poată aplica. Dar terenurile petrolifere cele mai bune cari le ați acordat partizanilor d-voastră cari n'aveau nici o centimă pentru a fi ploatat! Noi, anulînd aceste chestiuni făcute ca Statul să redevină proprietarul terenurilor sale, și, exploatîndu-le cu onoare și patriotism, să scoată veniturile noastre moase din ele.

Concesiunile de căi ferate particulare, de asemenea le-ai acordat numai la partizanul d-voastră.

Când ai făcut asemenea acte, nu vezi laudați cu ele! (Aplause).

Vezi laudați că ai modificat codul de procedură civilă. Dar așa acum l-ai modificat, era mai bine să nu-l schimbăm.

Azi votat o taxă școlară. Foarte frumoasă. Dar n-ai aplicat-o, și tot noi am pus-o în aplicare. Așa dar, în rezumat: unele le ai votat dar nu le-ai aplicat, altele ai avut intenția să le votezi! (ilaritate, applause).

Di Ionescu ne mai vorbea de veterani și zicea că Casa rurală e cauza agitației lor. Noi susținem că cea mai însemnată parte de răspundere e a d-voastră, că partidul conservator, nu e ca un regiment, că nu are disciplină. Dar atunci cum lucrați, fără nici o unitate. Nu se cheamă un partid asociația în care fie-care face ce vrea. (Aplause).

Teoria d-voastră e prea comodă: pe de o parte agenții conservatori lucrează la apăsarea veteranilor, și când îi prindem, partidul conservator se laudă și zice că „de-zaproba” lucrul. Dar presa d-voastră, de care să serviți, fără a voi să luați și răspunderea?

Chestiunea veteranilor putea să ia proporții mari, căci înapoi ea se ascundea chestiunea țărănească. Îmi aduc aminte că acum câțiva timp, o persoană în curent cu unele conservatorilor, mi-a spus că se va înălța în curând un eveniment însemnat. Deși am căutat să aflu nu puteam ști de ce este vorba. Eram la Iași când am aflat că la 9, 10, 11 și 12 Mai avea să se întrunească la București „congresul veteranilor”. Am chemat vre-o câțiva dintre ei și i-am întrebat ce vor? „Vrem să spunem Regelui păsurile noastre și să cerem să ni-se dea pământ”. Mai în urmă, când am aflat că instigatorii au pornit spre București din Teleorman, Dolj, Vaslui, etc. căle întregi de veterani, cu femeii și copiii, m-am îngrijit. Am luat măsură. Le-am arătat veteranilor că cei cari caută să le speculeze bună credința, îi înșală promițându-le pământ, și o să-i dăm pe mâna justiției. Agentul conservator din Alexandria, căpitănelul Anastasiu, a fost dat într-adevăr în judecată, închis, și acum își face osânda. Cei dela Craiova și alte părți au scăpat, căci am crezut că pentru un exemplu ajunge atâta.

(Va urma).

NOUȚĂȚI.

ARAD, 23 Decembrie n. 1093.

— Știre personală D. Partenie Cosma directorul bancii Albina din Sibiu a fost ieri în Arad petrecându o zi ca oaspe al P. S. S. Episcopul Ioan I. Papp.

— „Rescoala sângeroasă din Arad în incassării dărilor.” Citim în „Az Ujság”, noul ziar al ministrului președinte Tisza, sub titlul de sus, o știre, pe care o reproducem din cuvânt în cuvânt:

„Comuna Dobra, comitatul Bihorului a fost ieri teatrul unei rescoale sângeroase din pricina incassării dărilor com. inale. Incidentul s-a sfârșit prin măcelărirea sâlbatică a două geandarmi, de cătră români. Venirea notarului în comună, care a adus cu sine două geandarmi (Suspecti N. R.) a cauzat evidentă iritație, pentru-că bietul popor, căruii obstrucționisti îi predică mereu ilegalitate incassării dărilor, nu se face deosebire între dare de stat și dare comunală (Tare ne temem că n-o fi așa. N. R.) Discutau aprins țărânii dreptate nedreptate“ ce li-se face. Intr'astea un birt s-a iscat o bătaie între doi țărâni români. Cel mai slab a recurs la ajutorul geandarmilor, cari s-au și prezentat în fața locului. Când au intrat geandarmii în birt, celalalt, un român puternic, a cerut o lovitură asupra geandarmului, la care s-a născut o luptă. Acesta l-a rănit pe român. (Ințelegem N. R.) La asta s-au adunat o mulțime de oameni, cari s-au pus pe geandarm și i-a bătut în mod cumplit. A luat dinșii și armele. Notarul și un geandarm în fine le-a succedat a scăpa cu fuga, dar celalalt l-au lăsat lat la pământ, și au călcat în mort. Celalalt geandarm înfruntat a căutat scăpare la o cărcumă, dar a fost primit, pe urmă a fugit la fabrica de țărâni, unde l-au ascuns. Românii însă au zărit că a fugit la fabrică și s-au strâns în jurul fabricii. Au închis fabrica din toate părțile și au tras clopotele în dungă. Personalul fabricii e a din vre-o 80 inși, iar românii de afară peste 200. Arme cei

din fabrică abea aveau, iar comunicația cu altă comună era închisă de români. Cu mare greutate au putut telefona fibrului din Ceica maghiară, care a concentrat imediat geandarmierie la Dobra. Era pe inserate deja când aceștia — vre-o 20 la număr — au ajuns în comună, spre noroc, înainte de a fi putut românii după o bombardare de 3—4 ceasuri, străbate în fabrică. Geandarmii au împrăștiat poporul.”

Suntem în adevăr curioși să știm, ce va ieși d'aci, căci am fi dispuși a face rămășag că iar e vorba de vre o nedreptăție și brutalizare a bietului popor, care n'are obicei a-și face nicaz de flori de cuc. De un lucru însă putem fi asigurați: ori-ce înfămie va fi la mijloc, poporul va trage scurta.

— Osândit. Di Dr. Cassiu Maniu a fost astă primăvară osândit la un an temniță de stat pentru un articol apărut în ziarul „Tribuna” din Sibiu. Contra sentinței s'a dat recurs la Curia reg. din Budapesta. În 16 Decembrie n. Curia a respins recursul aprobând sentința tribunalului.

— Ce face băutura...? Șusterul Strikk, nu s'ar putea zice că e membru în vre-o ligă anticoolistă. Când bea, nu știe alege în cuvinte și, ca ori-ce muncitor ce se respectă, înjură mai ales poliția. Dar nici persoana Majestății Sale n'a prea cruțat-o mai deună-zi, pentru-că era în credința, că pe fie-care poliștii M. Sa îl numește. Tribunalul l-a osândit pentru lesă majestate la două luni temniță. Tabla, unde șusterul își apelese osînda, erî s'a ocupat de afacerea aceasta. Acusatul a negat, că dînsul, soldat fiind, s'a fi voit a insulta pe împăratul, altfel a recunoscut, că în stare de beție, cam are obiceiul a da friu liber cugetelor... S'a mai laudat și cu aceea că pe dînsul mereu îl închid, însă numai pentru-că în temniță le place de munca lui. Tabla a ignorat aceste puternice argumente și cu privire la recidive, a urcat osînda la 4 luni temniță.

Amintirea lui Herder. „Berliner Tagblatt” scrie că din incidentul centenarului morții lui Herder, în Berlin s'a constituit o societate care-i poartă numele, sub presiunea ministrului de culte Studt. Scopul societății e a promova o direcție literară în spiritul lui Herder.

— Invenția unui român. Cetim în „Poporul Român”: Un Român cu numele Nicolae Demetrovici din Bocșa a aflat o pânză care dacă o pui în fața unei lumini s'au lămpi, lumina devine de trei ori mai puternică. A mai aflat acest domn un fel de materie, cu care se pot face tot felul de picturi pe sticlă, cari es cu mult mai frumoase ca cele de până acum. Invențiile sale le-a expus la Budapesta, unde a primit gratis dela fabrica Ganz și lumina electrică pentru-ca să facă experimentele necesare. A cerut și obținut patentă pe cari le duce la expoziția internațională din St. Louis (America), care se va deschide în anul viitor.

— Chestiune formii Calendarului. „Politische Correspondenz” arată că „Ekklesiastiki Alithia”, organul patriarhului ecumenic, a publicat pe scurt răspunsurile bisericilor ortodoxe (a Rusiei, a Ierusalimului, a Greciei, a României, a Serbiei și a Muntenegruului).

E vorba de răspunsurile date la întreținerea pusă de patriarhul Ioachim al III-lea asupra unirei bisericilor creștine.

Rusia e pentru apropierea bisericilor ortodoxe autocefale, cu toate greutățile separațiilor în state deosebite. Nu crede că e de nevoie o apropiere de biserica protestantă și de cea catolică, dar de măsură contra răpirei atâtor de la biserica ortodoxă. Numai față de biserica anglicană crede că s'ar putea avea altă purtare, de oare-ce aceasta umblă după proselitism între ortodoxi. Despre reforma calendarului arată că nu s'a pronunțat comisiunea numită sub Alexandru al III-lea.

Biserica Ierusalimului e contra apropierei de catolicism, dar pentru cea de anglicanism și catolicism vechiu. E pentru un calendar științific.

Biserica grecească e contra apropierei de catolicism și chiar contra catolicilor vechi. Reforma calendarului să se facă numai când toate bisericile ortodoxe se vor înțelege între ele.

Biserica României e de asemenea contra apropierei de catolicism, protestanți. E contra și a schimbării calendarului, căci s'ar turbura conștiința poporului, atingându-se hotăriri vechi de sute de ani.

Biserica sârbescă e pentru apropierea de catolicii vechi. Reforma calendarului e de dorit, dar nici calendarul gregorian nu e exact.

Biserica Muntenegruului e de același păreri ca ale Rusiei.

— O poemă inedită a lui Mommsen. Ilustrul filolog Theodor Gompertz a dat asupra lui Mommsen un detaliu curios și inedit: „Nimic nu era mai contra lui de cât șovinismul! Poporul german s'drobise pe agrosorul său, moștenitorul numelui detestat al lui Napoleon, peste tot râsunau strigăte de veselie. Dar Mommsen nu se bucura; o preocupățiune tristă îl importuna.

„El întrevedea viitorul cu tristețe. Ideea că două națiuni civilizatoare au fost atât de mult timp inimice îl înspăimânta și pe încet luă în spiritul său o intensitate așa de mare, că îndată după ce a primit noutatea de la Sedan, impresioneat, el scrie o poemă, care a fost cunoscută numai de a micii săi intimi în acea epocă.”

Poema în chestiune n'a fost nici odată publicată, căci ea a rămas între hârtiile lui Mommsen.

— Opt sute de mii coroane pentru scopuri filantropice. Se telegrafează din Viena: Wilhelm Lukam, sub-directorul băncii Austro-Ungare, care a murit în 1900, a lăsat opt sute de mii coroane pentru scopuri filantropice. Jumătate din venitul fondului vor primi studenții liceali săraci din Viena, iar cealaltă jumătate servitorilor săraci și neputincioși.

— Tun refuzat. În zilele trecute trebuia să ia în primire o comisiune a marinei de război turnul și tunurile fregatei Badenberg, care au fost pregătite în fabrica Scoda, de lângă Pilzen (Bohemia). Comisiunea încercat tunurile pe câmpul de tir al fabricii. Turnul și un tun, cari au rezistat probei, a fost luat în primire, dar celalalt tun, cu calibrul de douăzeci și patru centimetri, a fost refuzat, căci s'a observat vătămări în țeava tunului, ceea-ce provine dela puțină rezistență a materiei din care e făcut. Astfel înarmarea fregatei Badenberg a suferit întârziere. Acest lucru ar trebui să-i facă grijă ministerului de război, căci ar trebui să recunoască, cum-că o mare putere nu poate să se ducă de nas de o fabrică privată. Aceasta arată și cazul de față. Dar, dacă în monarhie ar mai fi o fabrică de tunuri cu calibrul mai mare, sigur, că și fabrica Scoda s'ar sili a face tunuri mai bune și nu de acele, cari crapă după probă. Apoi sigur că neglijența fabricii e cauza stricăciunii tunurilor și așa ar trebui, ca o fabrică, cărei ministerul îi încredințează facerea tunurilor și care ia milioane dela monarhie, să își îndeplinească mai bine datoria.

— Chamberlain. Eată cum apreciază „Le Temps” victoriile lui Chamberlain: „Trebuea în adevăr, ca idolatria mulțimei pentru dl Chamberlain să fie foarte mare dacă a făcut să triumfe la Dulwich un candidat ca Dr. Harris. Acest om politic, în adevăr are împreună cu Dr. Jameson, o parte mare de răspundere în atentatul făcut contra Transvaalului și contra dreptului giților în 1895. El a organizat complotul, el a pregătit lovitura, el a publicat în Times telegramele false între cari cea presupusă ca din partea femeilor și copiilor anglo-saxonii din Iohannesburg cătră frații din patria mămă. Cu Dr. Harris a triumfat cauza imperialismului agresiv, cuceritor, anxionist cu ori-ce preț și prin toate mijloacele și cauza protecționismului, a privilegiului, a reacțiunii economice”. Apoi arată că de-o parte, contra lui Chamberlain, se află tot ce are Anglia mai competent: economiștii până la unul, liberalii împăcați între ei, tot statul-major intelectual al unionismului și conservatismului, marea majoritate a capilor industriei și afacerilor, toate spiritelor pătrunse de binefacerile cooperățiunii, fie și internațională, și neliniștiți de primejdiile antagonismului sistematic, chiar între popoare, toate cadrele trades-unionismului și ale proletariatului organizat. Și de cealaltă parte în juru' personalității magnetice a unui conducător de oameni, prietenii lui, odinioară radicali și liberi schimbisti extremi, acum conservatori, imperialiști și protecționisti, majoritatea partidului Tory (conservator), fericită de a vedea pe un fruntaș al revoluției desfășurând opera lui Cobden Peel și Gladstone... apoi mulțimea astrasă de schimbarea în sine.

Iar ca încheiere! „Și totul pare a arăta, că în această luptă, în aparență ne-

egală, Chamberlain — mulțumită influenței lui personale și spriginului ascuns al cabinetului Balfour — va învinge împotriva tradițiilor și inteligenței Englietei.”

— Fecioara de Orleans pusă între sfinți. Se scrie din Paris: D'n Roma se telegrafează, că Papa a decretat punerea între sfinți a fecioarei de Orleans, Jeana d'Arc. În decretul acesta Papa recunoaște virtuțile Jeanei d'Arc. Congregațiunea riturilor va începe pregătirile serbărilor, ce se vor ține la cetirea decretului Cardinalul Ferata, președintele congregațiunii, va fi numi de șef al serbărilor și va conduce în persoană serbarea.

— Gavriil Musicescu. „Drapelul” scrie:

Bine cunoscutul compozitor și armonisător de melodii naționale și bisericesti, director al Conservatorului din Iași și dirigentul corului Metropolitan — precum ni-se depeșează — a încetat eri, Luni din viață după grele suferințe. Fiind defunctul membru onorabil al Reuniunii noastre de cântări, a luat comitetul încă eri seara dispozițiunii pentru a depune o coroană pe sicriul mult regretatului compozitor. Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvântată.

— Nici o damă care are zestre de un milion nu poate cere giuvaericele mai frumoase, ca acele dela Farkas-Streicher, Tökölly-tér, casa băilor Katalin (Opre), lângă biserica română, Arad; aci să află un mare asortiment de giuvaericele de aur și argint, cu prețuri foarte moderate. Intrare separată pe piața Tökölly. Aci se pot comanda supt prețuri tare moderate cadouri de Crăciun și anul-nou, din aur și argint de China.

Acum e ocazia! Cine vrea să cumpere obiecte pentru cadouri de Crăciun și Anul-nou, să nu scape ocazia de a cumpăra foarte ieftin la prăvălia lui Nádler Lajos, în Arad, Andrassy-tér 16.

— Schimbare de local. Renumitul dentist Morgenstern Gyula și a strămutat locuința de ordinăție (tragerea de măsele, plombare, măsele singuratică șire de dinți, coroană de dinți de aur măsele cu rădăcini etc.) în Arad, Piața Andrassy Nr. 15.

Cea mai nestrucăcioasă cremă pentru înfrumusețarea tenului e crema de flori de iliac, un borcan costă 1 cor.

Pudră de flori de liliac 1 cutie 1 cor.

Săpun de flori de liliac bucată 70 fil.

Pasta Iuno 2 cor.

Pudră Iuno 2 cor.

— Mijloc sigur contra durerilor de stomac, a sărciturilor și a catarurilor de stomac, contra boalelor învechite de stomac și contra lipsei poștei de mâncare, pe urmă un mijloc sigur purgativ fără dureri: e ceaiul întăritor de stomac al farmacistului Kossuth. O cutie de probă 1 cor. 20 fil., o cutie de probă 2 cor.

— Contra guturaiului, tusei, răgușelei, flegmei și a afecțiunilor laringilor are un efect miraculos pastilele de pept Senega. Se pot găsi în farmacia „Verg-Maria” alui Kossuth, în Arad, Piața Boross-Beni 150 (casa Deng!).

Red. respons. Ioan Russu Șirianu.
Editor Aurel Popovici-Bareanu.

INSERTIUNI ȘI RECLAME.

Cumpărare de cafea.

Am onoare a aduce la cunoștința on. public că splendid și cu tot confortul arangiata

Cafea „Japonia”

din colțul străzii Szt.-László și a calei Archiducele Iosif am

cumpărat-o

și principala mea silință este, să satisfac încât numai e posibil pe oaspeții localului meu. În cafea mea se vor servi beuturi de cafea de prima calitate. rog prin urmare pe on. public să binevoiască a mă distinge cu prețiosul său sprigin

Cu distinsă stimă

MOLNÁR ZSIGMOND,
cafegiu.

Tirgul de Crăciun își ia începutul în
Magazinul de modă alui Singer Sándor.
ARAD, ANDRÁSSY-tér 20.

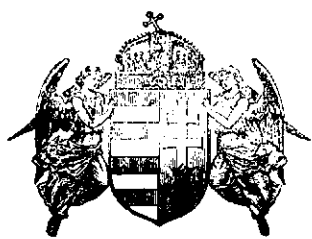
Cu prețuri foarte reduse ajung la vânzare: diferite pânze de lână și de spălat, flanel, catifea de spălat, rufării gata pentru femei și bărbați, șurțe, albe, negre și colorate, batiste, pânzetură și fețe de mese.

BLOUSE ȘI LINGERII.

Magazinul lui Singer Sándor, Piața Andrassy-tér 20.

87 7-

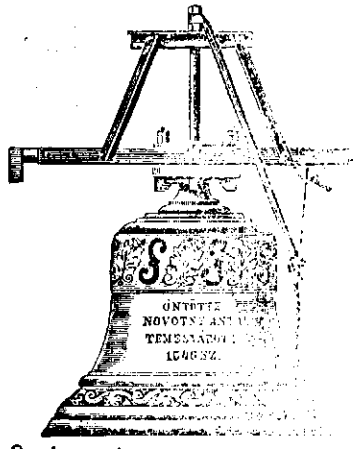
Premiat cu medalia cea mare milenară la expoziția din Budapesta în 1896.

Turnătoră de clopote și de metal
 a lui

Antoniu Novotny

în Timișoara-Fabric.

Se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanție pe mai mulți ani, provăzute cu adiustări de fer bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în ori ce parte îndată ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari sunt provezute în partea superioară — ca violina — cu găuri după figura

și pentru aceea au un ton mai intensiv, mai adânc, mai limpede, mai plăcut și cu vibrare mai voluminoasă decât cele de sistem vechiu. așa că un clopot patentat de 327 klg. este egal în ton unui clopot de 408 klg. patent după sistemul vechiu.

Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadustarea clopotelor vechi cu adiustare de fer bătut, — ca și spre turnarea de toace de metal.

Clopote în greutate de 300 klg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

Preț-curanturii ilustrate se trimit la cerere grătit și franco

1035 20-52

Ioan Cotîrla și fiul,
 atelier de sculptura, tâmplarie și strugarie.
 Oravța-romana.

Aranjament complet pentru efectuare de iconostase (têmples), tronuri, jaturi, strane, chivoturi, râpizi și ori-ce alte lucrări de lemnărie în biserică noastră de rit oriental. Schițare și efectuare de planuri după comande, mobile și tot felul de instrumente de școală, bănci, table, catedre, mașini de socotă etc.

Prețuri moderate. — Garanță desăvirșită.

La cerere atestate despre rezultate de până acum.

867 -39

MARE TIRG DE CRĂCIUN.

Obiecte de lux. — Articole de argint China. — Jucărele.

„Jucărele din Bartfa“ confecțiuni indigene în mare asortiment.

Prețuri solide.

Serviciu solid.

Cu distincă stimă

Zimmermann și Eisele.

Arad, Strada Weitzner János în colț, la „Papagalul verde“.

72 1-4